



Kyra Kyrklundin ja Team PP:n kouluratsastusilta Messukeskuksessa keräsi ennätysyleisön. Peräti 2300 ihmistä istui tiiviisti paikoillaan kuuntelemaan, kun Kyra selvitti valmennusmenetelmiään ja -filosofiaansa.

TEKSTI: JUTTA KOIVULA

KUVAT: JUTTA KOIVULA JA MARKO BJÖRS

Kyralla ennätysyleisö

Ratsastuksen teoria ja



Nina Pölönen ja Raffaldo olivat näyttämässä, millaisilla harjoituksilla hevosen askellajeihin saadaan enemmän näyttävyyttä.



Julia Alfthan ja Chirocco olivat mannekiineina, kun Kyra esitti miten istuntavirheitä korjataan ja miten paljon paremmin hevonen liikkuu kun ratsastaja istuu hyvin.



Pia Varjosen ratsastama nelivuotias Firecape Must Be Mystic (i. Master, ei. May Sherif) hurmasi yleisön kauniilla ja laajoilla liikkeillään. Tämä lupaava hevonen on Suomessa kasvatettu.



Kyra sai ennätysyleisönsä pysymään keskittyneenä loppuun saakka, vaikka tilaisuus kesti reilut neljä tuntia.

Toinen toistaan hienommat hevoset esiintyivät luottavaisesti arenalla ja näyttivät, että Kyran menetelmät toimivat myös käytännössä.

Kyra aloitti klinikan näyttämällä yleisölle joitakin grand prix –tasoinen liikkeitä hevosella Dansk Avis Tryks Falcao (i. Lorbas).

- Yleensä tällaiset tilaisuudet etenevät nuorista hevosista grand prix –tasolle, mutta tällä kertaa halusin ensin näyttää teille, mikä on päämäärä. Se ohjaa kuitenkin työntekoa nuorekin hevosensa kanssa, Kyra muistutti.

- Tie on helpompi löytää kun tietää, mihin on menossa.

Kyra kertoi yleisölle tietoja siitä, miten kouluratsastus on kehittynyt ja mitä tarkoitusta varten se on kehitetty.

- Alun perin kyse oli sotahevosien koulutuksesta. Sotilaiden piti saada hevoset täsmällisesti paikasta toiseen ja niiden piti toimia pienillä avuilla, jotta sotilaat pystyivät myös varsinaiseen työhönsä.

- Ratsastuksen ei siis pitäisi olla fyysisesti hirveän raskasta. Hevosen tulisi kuunnella ratsastajan pieniä apuja ja saada myös työrauha heti kun se niin tekee.

- Sotahevosien koulutus oli vaativaa ja hevoset haluttiin pitää käyttökuntoisina pitkään. Tähän tarkoitukseen kehitettiin erilaisia voimisteluharjoituksia, joista nykyaikainen kilpakouluratsastus on kehittynyt. Kouluratsastusliikkeet ovat siis alun perin keino voimimisella hevosista, eivät päämäärä sinänsä.

Kyra muistutti myös hevosen fyysisen kunnon ylläpidosta.

- Minä en koskaan työskentele niin kauan että hevosen kunto pysyisi yllä kouluratsastuksen avulla. Kuntotyöskentely on erikseen. Kouluratsastusharjoitus voi kestää vain vaikka viisi minuuttia, jos kaikki on kohdallaan.

- Kuntotreeni tehdään maastossa, hevosta ei pidä kyllästyttää sillä että hiotaan samoja asioita uudestaan ja uudestaan.

Ratsastaja päättää

- Ratsastajan tulee ensin päättää, mihin hän haluaa. Hevonen ei voi tietää minne se on menossa, jos ratsastajakaan ei tiedä.

- Seuraavaksi ratsastaja päättää askellajin, mutta hän kontrolloi myös askeleen pituutta ja nopeutta.

Kyra kertoi käyttävänsä koulutuksen perustana saksalaista koulutusasteikkoa. Tämän "Ausbildungsskalan" jokainen saksalainen ratsastaja osaa ulkoa vaikka keskellä yötä ja se menee näin: tahti – rentous – kuolaintuki – lennokuus – suoristaminen – kokonainen.

- Pidän tuon järjestyksen mielessäni, mutta en noudata sitä täysin ehdottomasti, Kyra tunnusti.

- Voin opettaa hevoselle piäffea jo paljon ennen kuin se tulee esiin kouluratsastusluokissa. Piäffen avulla hevonen oppii kokoomista ja sitä se tarvitsee esimerkiksi laukkapirueteissa.

Kulmiin ratsastamisen taide

Kyra näytti myös sen, mistä johtuun monen ratsastajan ongelma saada hevonen kulmaan.

- Usein ratsastajat unohtavat kääntää hevosensa. He jotenkin luottavat siihen, että hevonen kääntyy kun seinä tai aita tulee vastaan.

- Vähitellen hevonen sitten huomaa, että sen on parasta tehdä tällaiset päätökset ratsastajan puolesta kun tämä ei anna mitään ohjeita.

- Ja hevonen usein alkaa kääntyä aikaisemmin ja aikaisemmin, ja sitten ratsastaja yrittää kaikin voimin punkea sitä kulmaan.

Kyra selitti, miten yksinkertaisella tavalla hän korjaa ongelman.

- Ratsastan kohti kulmaa ja pysäytän hevosen ennen kuin se kääntyy. Sen jälkeen odotan hetken ennen kuin pyydän sitä kääntymään jyrkästi. Tätä toistetaan niin kauan kunnes hevonen alkaa odottaa ratsastajan merkkiä.

- Sen jälkeen ratsastajan täytyy sitten vielä muistaa kääntää kulmissa joka kerta, Kyra muistutti.

- Kulmat ovat ratsastajan paras ystävä eivätkä vihollinen! Niissä pystyy tasapainottamaan hevosen ennen seuraavia liikkeitä. Vaikeissa ohjelmissa liikkeet tulevat niin nopeasti toistensa jälkeen, että kulmat ovat ainoa paikka tehdä korjauksia.

käytäntö kiinnostivat



Mikaela Soratie ja Bomond esittivät avo- ja sulkutaivutuksia sekä laukanvaihtoja.



Kouluratsastusvalmentajat Riitta Holopainen ja Kikka Suomio palkittiin 500 euron stipendeillä tekemästään hyvästä työstä.



Kyra selvitti yleisölle tarkasti, mitä ratsastajat milloinkin tekevät ja miten se vaikutti hevoseen.

Nuoret hevoset areenalla

PP-teamiin kuuluvista ratsastajista Stella Hagelstam ja Pia Varjonen toivat areenalle nelivuotiaat ratsut, jotka näyttivät, miten nuoren hevosen kuuluu tässä vaiheessa työskennellä.

Stellan holsteiner Lamborghini (i. Lavaletto) työskenteli tyytyväisen näköisenä oudoissa oloissa ja Pian ratsastama Firecape Must Be Mystic (i. Master) ilahdutti kauniilla liikkeillään.

Kyra kertoi, että nuoret hevoset ovat arkoja tilanteissa, joista niillä ei ole aiempaa kokemusta.

- Emme saa säilyttää niitä, ne eivät ole varmaan koskaan nähneet näin paljon ihmisiä!

- Jos hevonen pelkää jotakin, älä pakota sitä suoraan pelon kohteeseen luoksi. Anna sen katsoa hetki rauhassa. Hevonen tutkii outoa uutta asiaa puolisen minuuttia ennen kuin se päättää, onko asia vaarallinen vai ei. Jos ratsastaja tässä kohtaa hermostuu ja pakkottaa hevosen eteenpäin, se jännittyy aivan varmasti.

- Monet ratsastajat tekevät sen virheen, että kun he tietävän hevosen jännittävän jotakin tiettyä paikkaa kentällä tai maneesissa, he aloittavat harjoituksen suoraan sieltä. Olisi viisaampaa ensin verrytellä hevonen siinä paikassa, jossa se tuntee olonsa turvallisiksi ja vasta pikkuhiljaa käyttää tilaa laajemmin. Työskentelyä ei pitäisi aloittaa riitelemällä.

Hyvän löytäminen tärkeää

Kyra kertoi, että myös ravissa on tärkeää, että hevonen polkee kunnon alleen.

- Ravissakin toivotaan nähtävän yliastunutta niin että takajalka astuu etujalan jättämän merkin eteen.

- Yleensä yliaastunusta puhutaan vain käynnin kohdalla,

mutta kyllä se on ravissa yhtä tärkeää.

Kyra kehotti ratsastajia paneutumaan niihin asioihin, jotka sujuvat.

- Hyvän ratsastajan erottaa yleensä jo asenteesta. Siinä missä huono ratsastaja kertoo epäonnistumisiansa, hyvä muistaa ne hyvät hetket ja jaksaa niiden voimalla harjoitella enemmän.

- Hyvän tunteen ylläpitäminen harjoittelussa on tärkeää.

- Nuoren hevosen kanssa täsmällisyys ei ole tärkeää, vaan kaikessa harjoittelussa tulee vaalia askellajien ja siirtymisten laatua.

Stella ja Pia näyttivät siirtymisiä ja sitä, miten hevoselle opetetaan puolipidätteen alkeet. Nuoret hevoset myös esittivät pohkeenväistön alkeita. Hevoset väistivät pari askelta kerrallaan, jonka jälkeen ne suoristettiin. Tällä tavoin ne oppivat odottamaan ratsastajan apua eivätkä ennakoivat.

- Asetus ei tässä vaiheessa vielä ole kovin tärkeä asia. Muutenkin on muistettava, että hevonen ei voi asettua, ellei se ole rento sisäsuupielestään.

Nuoret hevoset saivat myös tututella taputuksiin. Yleisö taputti niille aivan varovasti, jotta ne eivät säikähtäneet yhtäkkiä ääntä.

Istunnan korjauksia

Julia Alfthan ja Chirocco (i. Chiron) esiintyivät seuraavaksi. Julia ei ole ollut Team PP:ssä alusta lähtien, vaan hänet otettiin mukaan kuluneena vuonna. Hänen hevosensa Chirocco on startannut jo grand prix -harjoitusluokassa.

Julia on Kyran ohjauksessa keskittynyt lähinnä parantamaan omaa istuntaansa, mutta istunnan paranemisen myötä myös hevosen liikkuminen on selvästi parantunut.

- Ratsastajan tulee olla rento, mutta ei löysä.

- Julialla oli ennen tapana ylläritastaa liikettä ulos hevosesta, Kyra kertoi.

- Täytyy ajatella, että hevosen liikuttaminen on kuin rantapallon pompottamista. Jos ratsastaja istuu voimakkaasti alas, hän ikään kuin estää palloa pomppimasta. Ratsastajan on joustettava liikkeen mukana, muttei painettava istunnallaan hevosen selkää alas. Tietty "pomppiminen" rytmissä kuuluu asiaan, Kyra muistutti.

- Ja istunnan kannalta erittäin tärkeää on se, että ratsastajalla on hyvät vatsalihakset. Ne nimenomaan pitävät hänet ryhdikkäänä. Vaikka joskus opettajat käskyvät istua syvälle ja käyttää ristiselkää, kyse on nimenomaan vatsalihas-ten käyttämisestä, Kyra selvensi.

Kyra selvitti myös suoran istunnan tärkeyttä.

- Jos ratsastaja istuu hiukankin enemmän toisella puolella, hevonen pyrkii koko ajan korjaamaan hänet keskelle selkäänsä. Silloin ratsastaja luulee että hevonen vie häntä sivulle ja korjaa asiaa pohkeella. Näin ratsastaja pyytää painollaan hevosta sivulle ja pohkeella estää sitä menemästä sivulle. Kaksi apua on käytössä vaikkei vielä tehdä mitään! Siinä kärsii koko apujen käytön herkkyyks.

- Mitä paremmassa tasapainossa ratsastaja on, sitä herkemmillä avuilla hän pärjää, Kyra muistutti.

Kyra perusteli vielä keveiden apujen merkitystä.

- Ratsastaja pystyy "kantamaan" hevosen vielä Prix St. Georges -tasolle asti, mutta jos halutaan edetä grand prix -luokkiin, hevosen tulee kantaa ratsastajansa kevyillä avuilla.

”Hyvän ratsastajan erottaa yleensä jo asenteesta.”

Vaikeat ohjelmat ovat niin teknisiä, ettei niistä suoriudu jos koko ajan pitää vielä tasapainottaa hevosta.

Kyra esitteli Julian avulla ratsastajan tasapainoisen istunnan merkitystä. Kun Julia palasi vanhaan tapansa istua, hän oli epävakaa satulassa ja Kyra pystyi nykäisemään hänet helposti pois tasapainosta. Kun Julia istui vakaasti, hän oli paljon vahvempi.

- Tässä hän käyttää alavatsaa ja pallean tukenaan ja siksi on hyvässä tasapainossa, Kyra selvitti.

Sen jälkeen Kyra esitti, miten käden tulee olla.

- Käsivarsi on rento ja ratsastaja tuntee hevosen suun kynnärpäissään.

- Jos tämä oman vartalon hallinta pystyttäisiin opettamaan ratsastajille ratsastuskouluissa, olisimme jo valovuoden lähempänä grand prix -tasoa!

Jalat oikein

Kyra muistutti, että ratsastajan tulee pitää jalat rennosti hevosen kyljessä.

- Vain alapohjetta käytetään merkinä hevoselle. Reidet eivät saa puristaa.

- Silja Pursiainen-Eklund aikanaan sanoi, että jos hevosta puristaa keskeltä, se on kuin siskonmakkara. Sisälmykset tulevat ulos molemmista päistä.

- Itse ajattelen, että hevosen liike on kuin joki joka virtaa eteenpäin. Ratsastaja ei saisi padota jokea istumalla jännittyneesti liikettä vastaan.

Julia näytti lopuksi, miten hän pystyi hyvässä tasapainossaan vaittomasti kokoamaan hevosta ja pyytämään sitä eteenpäin. Hän sai muutettua sekä askelnopeutta että askeleen pituutta aina halutessaan niin, että yleisö ei havainnut hänen tekevän mitään.

- Kun ratsastajan kroppa on hallinnassa, hän pystyy myös vaikuttamaan hevoseen, Kyra korosti.

- Ratsastajan ei tarvitse olla hirveän vahva, mutta hänen pitää olla tasapainossa.

Sulkuja ja vaihtoja

Mikaela Soratie ja Bomond (i. Mavr xx) esittivät avo- ja sulkutaivutuksia sekä laukanvaihtoja.

- Aloitan sulkutaivutusten harjoittelun yleensä suoralla uralla. Liike on hevoselle ihan sama kuin diagonaalillakin, mutta ratsastajan on helpompi löytää oikea linja, Kyra perusteli.

- Taivutuksen sisälläkin ratsastajan tulisi osata tasapainottaa hevosta.

- Yksi hyvä keino tämän oppimiseen on tehdä sulkutaivutuksessa siirtymisiä ravista käyntiin ja takaisin raviin. Se on vaikeaa, mutta erittäin hyvä tasapainoharjoitus.

- Sulussa taivutuksen määrä riippuu ratsastettavasta tiestä. Mitä jyrkempi tie, sitä enemmän taivutusta. Sen vuoksi sulkutaivutus on vaativa B -ohjelmassa ihan erillinen kuin grand prix -ssä.

Laukanvaihdot aloitettiin ensin vaihtamalla käynnin kautta. Kyra pyysi Mikaelaa tekemään käynnissä pari askelta pohkeenväistöä niin että tuleva sisäpohje väistätti.

- Väistön jälkeen hivutat sisäpohkeen eteen ja nostat laukan, hän neuvoi.

- Nosto tehdään sisäpohkeella, jolloin ratsastajan on helppo

”Mitä paremmassa tasapainossa ratsastaja on, sitä herkemmillä avuilla hän pärjää.”

kontrolloida omaa painoaan ja hän ei työnnä takaosaa sivulle niin kuin helposti käy, jos hän käyttää ulkopohjetta. Lisäksi edessä pohje on vahvempi kuin takana, Kyra neuvoi.

- Laukassa ulkopohje ajaa eteen ja ulko-ohjan avulla hevonen pidetään suorana. Sisäohja kääntää, asettaa ja taivuttaa tarvittaessa. Raippa kannattaa pitää ulkokädessä.

Vaihdossa apujen oikea ajoitus on Kyran mukaan kaikkein tärkeintä.

- Vaihtojen pitäisi olla puhtaita eli vaihto alkaa takajaloista ja etujalat vaihtavat saman askeleen aikana. Ei ole kuitenkaan maailmanloppu, jos joku vaihto on epäpuhtas. Useimmiten epäpuhtaus johtuu siitä, että ratsastaja on antanut vaihtoavun väärällä hetkellä ja hevonen ei vaan ehdi reagoida oikein.

- Nuoren hevosen kanssa tärkeää on, että vaihto tapahtuu, vasta myöhemmin tullaan siihen, että vaihto tulee heti pyydettyessä ja tarkasti oikeaan paikkaan.

Tärkeä rentous

Tauon jälkeen Kyra esiintyi Elisabeth Ehrnroothin Don Diego -hevosen (i. Donnerhall) kanssa. Aiheena oli hevosen muoto, kokoaminen ja askeleen hallinta.

Ensin Kyra otti puheeksi taipumisen.

- Kun hevonen taipuu, se näyttää silti kuin sen selkäranka taipuisi. Oikeasti hevosen selkäranka ei juuri taivu, vaan lihakset venyvät. Jos hevonen jännittää, sen lihakset ovat kireät ja taipuminen on vaikeaa.

- Kun hevonen rentoutuu, silloin ratsastaja voi lisätä vähän energiaa takajalkoihin, jolloin hevosen etupää nousee ja liikettä voi kehittää.

- Ravia voi kehittää kohti passagea tästä tilanteesta. Ratsastaja voi kuitenkin keventää ravissa, jotta hevosen selkä pysyy vapaana. Hevosta ei voi ”puristaa” passageen istumalla alas raskaasti.

- Piaffea voi opettaa hevoselle monella eri tavalla hevosesta riippuen.

- Tässäkin kohtaa työskentelyssä pyritään rentouteen, mutta jonkin verran jännitettä tulee olla jotta hevonen voisi koota itsensä. Täytyy kuitenkin varoa käyttämästä kaasua ja jarrua samaan aikaan.

- Piaffea voi harjoitella käynnistä lähtien, ja aluksi täytyy olla todella tyytyväinen jos saa aikaan yhden tai kaksi askelta. Silloin pitää heti myödatä ohjalla ja kiittää hevosta.

- Usein harjoitan piaffea pohkeenväistöstä käsin. En istu koskaan raskaasti alas silloin kun pyydän piaffea, Kyra kertoi.

Kyra painotti taas, että hevosen täytyy voida nauttia harjoituksesta.

- Kun piaffen jälkeen pyytää hevosta eteen, ei haittaa mitään jos se lähtee vähän liikaakin ja vaikka pukittaa, hän neuvoi.

- Pääasia että eteenpäinpyrkimys säilyy ja hevosen mielestä työskentely on hauskaa.

Kyra näytti Don Diegon kanssa myös muutaman laukanvaihdon.

- Jos hevonen vaihtaa epäpuhtaasti, en koskaan rankaise sitä siitä vaan yritän parantaa edellytyksiä hyvään vaihtoon.

- Opetan hevosille ensin vaihdot ja vastalaukan vasta sitten kun se on oppinut vaihdot hyvin.

- Jos hevonen kuumenee laukanvaihdosta, siirrän sen käyntiin, rauhoitan, ja palaan vasta myöhemmin vaihtoharjoituksiin.

- On tärkeä palkita hevosta aina hyvän vaihdon jälkeen!

- Kun hevoselle opetetaan uusia asioita, voi olla että tilapäisesti joudutaan ratsastamaan vähän vahvemmillä avuilla, mutta kun hevonen on oppinut liikkeen, ratsastajan pitää palata kevyiden apujen käyttöön.

- Päivittäisessä harjoittelussa on muistettava, että ratsastuksessa pitää tehdä paljon siirtymisiä! Ei pelkästään eri askellajien välillä, vaan myös niiden sisällä. Minä teen jokaisella ratsastuskerralla varmaan tuhansia siirtymisiä yhdenlaisesta ravista toisenlaiseen. Vaihtelu on hyvin tärkeää, jotta hevonen ei kyllästy työntekoon.

Ilmaa askellajeihin

Nina Pölönen ja Raffaldo (i. Come Back II) esittivät Kyran kanssa, miten askellajeihin saadaan lisää joustoa ja ilmavuutta.

- Kokoaminen on potentiaalista energiaa. Se on se kantovoima, joka hevosella on, kun sen nivelet ovat taipuneet, Kyra kuvaili.

- Hevosen etujalat eivät ole luiden välityksellä kiinni sen rungossa kuten takajalat. Etuosa voi siksi ihan oikeasti nousta kun hevosen

ta kootaan. Etuosa on kuin kahden tolpan välissä, rinta nousee ja laskee.

Kyra auttoi Raffaldoa löytämään uusia liikeratoja raipan avulla. Ensin hän kuitenkin tarkisti, että hevonen ei pelkää raipan kosketusta.

- Raippa on kuin pidennetty käsi, se ei ole rangaistusväline.

Kyra piti raippaa ympyrällä ravaavan Raffaldon ryntäiden edessä ja kosketti hevosta ryntäisiin aina kun se pyrki etupainoiseksi.

- Tässä pitää olla malttia, hevoselta ei saa pyytää liikaa yhdellä kertaa. Sitä pitää kiittää heti kun se reagoi oikein ja tulee kevyeksi edestä, Kyra muistutti.

- Tämä on yksi tapa konkreettisesti näyttää hevoselle, kuinka sen tulee kantaa itsensä.

Sen jälkeen Kyra näytti vielä, miten hevonen opetetaan nostamaan jalkaansa kun siihen koskee raipalla. Tätä tarvitaan piaffea ja passageharjoituksissa. Tässäkin harjoituksessa kiitos oikeansuuntaisesta yrityksestä on hyvin tärkeä asia.

- Hevosen on löydettävä tasapaino seisossaan kolmen jalan varassa jotta se uskaltaa siirtää yhtä jalkaa eteenpäin. Jos se ei paikalla seistessä löydä tasapainoa, ei se löydä sitä liikkeessäkään.

Nina myös teki laukassa kokoamisharjoituksia ja piruetteja niin että Kyra avusti raipan kanssa.

- Kun kokoat, hidasta ulko-ohjalla ja pidä sisäohja pehmeällä tuntumalla, Kyra neuvoi.

Kyra piti myös laukkaa kootessa raipan hevosen ryntäiden edessä ja Nina pyysi pohkeilla lisää energiaa takajalkoihin.

- Kun lähdet kääntämään piruettiin, sisäohja kääntää ja sisäpohje ajaa hevosta ylöspäin.

- Alkuun rittää vain 1-2 askeleen käännös, sitten jatketaan suoraan. Piruetit kootaan pala palalta, niitä ei voi tehdä ennen kuin hevonen osaa koota itseään tarpeeksi.

Sarjoja ja sik-sakkeja

Kikko Kalliokoski ja Heidi Svanborg-Lodman esiintyivät klinikalla viimeisinä hevosillaan Tsezar (i. Hvalenyy) ja Billnäs Ossian (i. Rothschild J).

Kikko näytti ensin käynnissä, miten sik-sak-sulkutaivutuksen vaiheet etenevät. Ensin siirrytään sulkutaivutuksesta diagonaalilla sulkuun suoralla linjalla, sen jälkeen avotaivutukseen samalla linjalla ja siitä lähdetään toiseen suuntaan sulkutaivutuksessa.

Kikko näytti useita suunnanvaihtoja ensin ravissa ja laukassa myös niin, että laske askelmäärät tarkalleen.

Kikko esitti myös sarjavaihtoja, joissa hän välillä teki parillisen

määrän vaihtoja niin että hevonen jäi vastalaukkaan.

- Hyvin usein viimeisestä vaihdosta tulee huolimaton, kun hevonen tekee sen vanhasta muistista. Sen vuoksi voidaan välillä jäädä vastalaukkaan.

Kikon Tsezar teki näyttäviä ja täsmällisiä vaihtoja. Lopuksi tehtiin vaihtoja jokaisessa askeleessa niin että ensin Kikko teki vain kaksi vaihtoa ja määrää lisättiin vähitellen.

- Tsezarilla on hieno takaosan toiminta vaihdossa. Se kaipaa vielä lisää voimaa etuosaansa että se jaksaa kantaa etujalkansa ja pysyä tasaisesti luotiviivan edessä, Kyra kommentoi.

Heidi Svanborg-Lodman esitti laukan kokoamista ja piruetteja. Kokoamisharjoituksia tehtiin ensin vastalaukassa.

- Silloin hevonen ei pyri niin helposti kahdelle uralle, Kyra perusteli.

- Jos hevonen ei koko laukkaa vaivatta, siirrytään laukasta käyntiin ja tämän jälkeen yritetään uudestaan koota laukkaa. Tavoitteena on, että hevonen tulee kevyesti takaisin.

- Usein ratsastaja ei huomaa vetävänsä ohjista, siksi on hyvä joskus tehdä kokoamisharjoituksia aivan pitkällä kaulalla, Kyra vihjasi.

- Hevonen hakee tällöin tasapainonsa itse eikä ratsastaja ”auta” sitä ohjilla.

Kun Billnäs Ossian oli tehnyt vähän aikaa kokoamisharjoituksiin, ryhdyttiin kääntämään piruettiin.

- Alussa piruetin tulee olla pieni, mutta loppua kohden se saa suurentua jotta siltä pääsee helposti ulos, Kyra kertoi.

Heidi esitti lopuksi vielä piaffea ja passagea sekä niiden välisiä siirtymiä.

Alkuun Heidi ratsasti passagea keventäen.

- Tässä on tärkeää, että hevonen pysyy rentona. Istu alas vasta kun hevonen rentoutuu selästään ja kevennä heti kun tunnet sen jännittyvän.

Kyra kertoi, että siirtymät passage – piaffea – passage tulee tehdä asteittain.

- Ensin passage lyhenee ja jää piaffeksi, joka alkuun etenee, sitten jää enemmän paikalleen ja pitenee taas, jotta hevonen pystyy siirtymään tahdissa ulos passageen, joka on aluksi lyhyttä ja sitten vähän pitenee.

Kyran reilun neljä tuntia kestäneen klinikan jälkeen Messukeskus oli täynnä innostuneita ratsastajia. Moni oli saanut oivalluksia, joita olisi pitänyt heti päästä kokeilemaan itse.

- Toivon, että jokainen saa edes yhden uuden asian täältä kotiviemiseksi, Kyra sanoi. ♦